KORKMA ...! ÖLÜM ÖLDÜ

Bir önceki Cuma dersimde "ölüm, kabir ve toprak" konusunu islemistim. Bu dersimde de konunun tamamlayıcısı olarak yine nur.u Kur'an ile ölümün hakikatını ve icindeki rahmet nimet yönünü gösteren isbat eden yerlerden okuyacağız.
Geçen hafta ölümü ikiye ayırmıstım

ÖLÜM

SURETİ	HAKİKATI
Karanlık	Nurani
Siyah	Nurlu
Cirkin	Güzel

Nur.u Kur'an ölümün hakikatın nurani, nurlu ve güzel gösterdiği gibi benden ölüm hakkında iki noktayı daha görmemi istiyor ve bu istediği itikadın dersini alemi sehadet üzerinde bana gösterip isbat ederek beni akli, kalbi mutmain ediyor. Ölümü yorumlarken Kur'an benden şu iki noktayı görmemi istiyor.

ÖLÜMÜN HAKİKATINDA
GÖRMEMİZ GEREKEN İKİ NOKTA

- YARADILIŞ
- NİMET

ÖLÜMÜ DE HAYATI DA YARATAN O'DUR
{ MÜLK SURESİ 2 }

Bu dersimi 04.11.2019 tarihinde 9. Defterimde çalışmıştım. O notları alıp eksik gördüğüm yerleri ve ekleme yapacağım noktaları yazacağım.

04/01/2019 1

ÖLÜMDEKİ HAYAT VE NİMET

Ölüm zahirine göre değerlendirildiğinde insanı ürkiten, üzen ve bütün nimetlerin bitiren bir hakikat.
Fakat nur-u iman ile Kur'an'ın ders vermiş olduğu ölüm beşeriyet "ENE" penceremden gözüktüğü gibi değil.
Mektubat'ta Birinci Mektub'da ikinci sual'de geçen şu sual ve verilen cevap ölümün zahiri manası arkasında gizli "hayatlandırma yani dirilişi" ve yine aynı ölümün zahirinde gizli "nimetlerin zevali" manasının aksine ölümün nimet olması Kur'an perspektifinde çok güzel nazara veriliyor.
Şöyle ki
ATIF ⇒ MEKTUBAT - BİRİNCİ MEKTUB {7}
Furkan-ı Hakimde
"HANGİNİZ DAHA GÜZEL İŞLER YAPACAKSINIZ DİYE SİZİ İMTİHAN ETMEK İÇİN ÖLÜMÜ DE HAYATI DA YARATAN ODUR" (MÜLK-2)
gibi ayetlerde: 'Mevt dahi hayat gibi mahlûktur, hem bir nimettir." diye ifham ediliyor. Halbuki zâhiren mevt, inhilaldir, adem dir, tefessühtür, hayatın sönmesidir, nasıl mahluk ve nimet olabilir? Lezzetlir... nasıl

ATIF ⇒ KUR'AN-I KERİM - İSRA 81

HAK GELDİ BATIL ZAİL OLDU. ŞÜPHESİZ BATIL YOK OLMAYA MAHKUMDUR.

→ Ölümdeki iki nokta mahluk-nimet

Ölümün zahirinde gözükmeyen iki nokta Kur'an'da zikredilmiş.

ÖLÜM

YOK OLUŞ ⟨ZAHİRİ - BATIL⟩ NİMET

⟨Nimetlerin bitişi CEZA⟩

HAK GELDİ BATIL ZAİL OLDU ⟨İSRA 81⟩

ÖLÜM

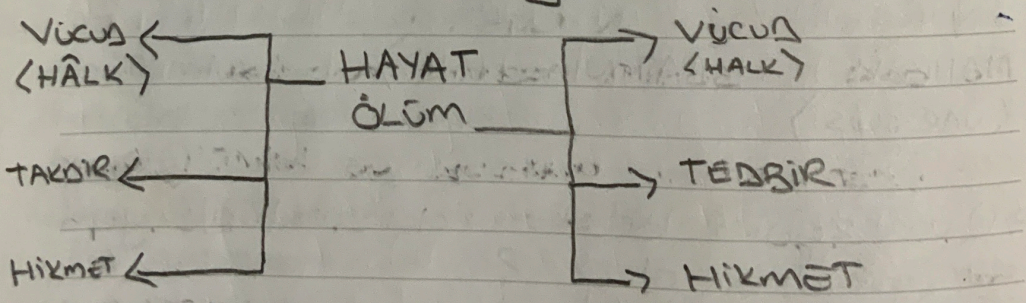
MAHLUK ⟨BATINİ - HAK⟩ NİMET

⟨VAR OLUŞ⟩

→ Ölüm zahiri bitişken nasıl mahluk yani bir yaradılış oluyor?

→ Ölüm nimetlerin bitişi iken nasıl nimet olabiliyor?

El cevab:
Birinci suâlin cevabının ahirinde denildiği gibi Mevt vazife-i hayattan bir terhistir. bir paydostur, bir tebdili mekandır, bir tahvili vücuddur, hayat-ı bakiyeye bir davettir; bir mebdedir, bir hayatın bakiyenin mukaddimesidir.
Nasıl ki hayatın dünyaya gelmesi bir halk ve takdir iledir, öyle de dünyadan gitmesi de bir halk ve takdir iledir bir hikmet ve tedbir iledir.
Hayat yani var oluş, vücud bir yaradılışı gösterir. ve bütün kainatı kuşatan bir hikmetin ürünüdür.
Ölüm'de bir vücud, bir yaradılışı göstermiyormuş. Bütün kainatı kuşatan bir hikmet ve tedbirin ürünüymüş

Burada ilk kısımı anlamak zorlaşıyor.
Ölüm zahiri bir vücudu bırakmak olsa gerektiğinden halk yani vücud, yaratma manası idrak etmek zor.
Cevap içerisinde dikkat çekilen yerler

BU DERSİ HAZIRLARKEN DAYI KIZI GÜLİZAR ŞENİ RÜYASINDA ÖLMÜŞ OLARAK GÖRÜYOR

5

ve misaller çok önemli

Dersin devamı

Çünki en basit tabaka-i hayat olan hayat-ı nebatiyenin meyvesi, hayattan daha muntazam bir eseri sanat olduğunu gösteriyor. Zira meyvelerin, çekirdeklerin tohumların meyvesi, tefessüh ile çürümek ve dağılmakla göründüğü halde, gayet muntazam bir mumeleyi kimyeviye ve mizanlı bir imtizacat-ı unsuriye ve hikmetli bir tesekkülat-ı zerreviyeden ibaret olan bir yoğurmaktır ki bu görünmeyen intizamlı ve hikmetli ölümü sonbülün hayatıyla tezahür ediyor. Demek çekirdeğin meyvesi sonbülün mebde-i hayatıdır., belki aynı hayat hükmünde olduğu için şu ölüm dahi hayat kadar mahluk ve muntazamdır. VİDEO VİDEO VAR.

2. şıklı sualin nazm-ı maanisi

ÖLÜM NASIL MAHLUK VE NİMET OLUR?

MALUK OLMASI

→ Çekirdek - sonbül misali

→ Meyve ve hayvanların insan olması

"NİMET OLMASI

→ Ağırlaşan hayattan payel

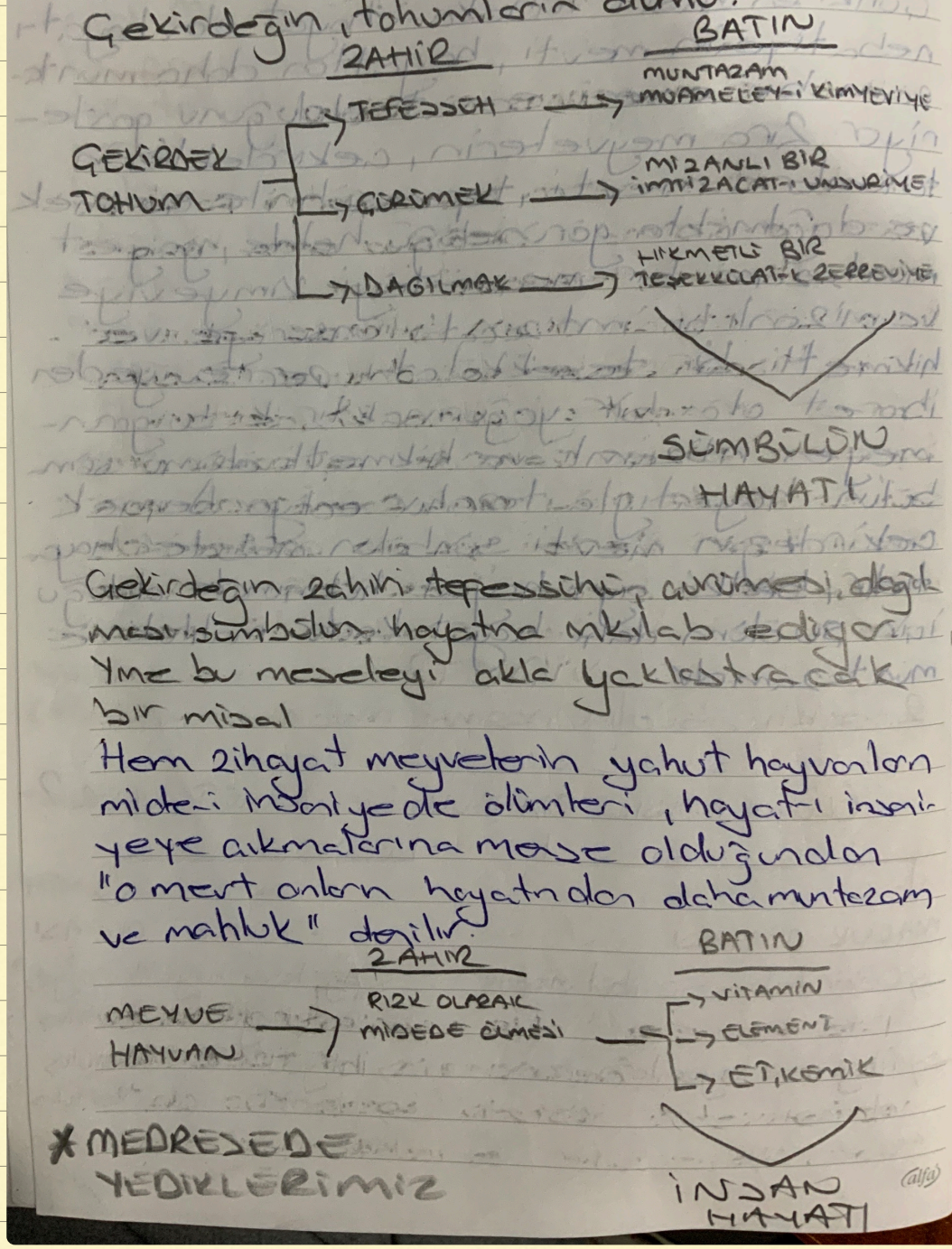
→ Dar dünyadan kurtuluş

→ ihtiyarlıktan kurtuluş

→ Hastalar için kurtuluş

(alfa)

Birinci Kısım ÖLÜMÜN MAHLUK olmasına ilk misal
Çekirdeğin, tohumların ölmü.

Çekirdeğin zahiri tefessühü, çürümesi, değil meyvesümbülün hayatına inkılab ediyor.
Yine bu meseleyi akla yaklaştıracak bir misal
Hem zihayat meyvelerin yahut hayvanların midesi mükemmel yemekte ölümleri, hayatı insaniyeye akmalarına mazhar olduğundan "o mert onların hayatından daha muntazam ve mahluk" değildir.

* MEDRESEDE YEDİKLERİMİZ

Nazara verilen şu ki kainatta yokluk ve yokluğa giden hiçbir şey yok.

O HER AN BİR TASARRUFTADIR <RAHMAN-29>
KULLE YEVMİN HUVE Fİ ŞE'NİN

sırrı ile Allah her an tasarrufatını farklı farklı gösteriyor. Format değişiyor ama hiçbir şekilde yok olma, tepessüh yok. ~~YOKUM=FİTA~~
Buna bir misal bugün bilimde kabul edilmiş ki insanın sesleri yok olmuyor. Bir cümle sesimi bir kayıt cihazına kaydettim. Söyledim sözler zahirde kayboldu ama ses kaydında mp3, mp4 formatında yaratıldı dünün zahiri bedeni yok ama görsellerde hakikatte o beden gelecekteki iadeli sakli hayati bakiye sembolünü verecek.

İşte en adna tabaka-i hayat olan hayatı nebatiyenin mevti, böyle mahluk, hikmet ve intizamlı olsa, tabaka-i hayatın en ulvisi olan hayatı insaniyenin başına gelen mevt, elbette yer altına gömülmüş bir çekirdeğin havada minde bir ağaca olması gibi yer altına giden bir insanda, Alem-i Berzahta elbette bir hayatı bakiye sembolü verecektir.

İşte meseleyi akla yakınlaştırdıktan sonra toprağa düşen çekirdeğin bir tecelliyata mazhariyetini göstererek konuyu insanda bitiriyor. Böyle zahiri en adna hayat tabaka-

alfa

larında hayat sürekli format değiştirip devam ediyorsa, insan nasıl yok olsun. Esref: mahlukat nasıl gurubunda heder olsun O yüzden Üstad Kur'an'dan almış olduğu dersle Mesnevi-i Nuriye'de Kur'an toprak unsuruna sürekli nazara vermesinin sırrını ifade ettiği yerde {S:241} son cümlesi çok orjinal.

ATIF => MESNEVİ-İ NURİYE - SÜ'LE {241}

.. arkadaş toprakten ve toprağa nakledilmekten, kabirden ve kabre girip yatmaktan tevahhuş etme.

—> Dersin ilk kısmında ölümün mahluk olması ifade edildi. Şimdi mevtin nimet olduğunun dört vechini ifade edilecek:

Dersin devamı:

Birincisi

Ağırlaşmış olan vazife-i hayattan ve tekalif-i hayatiyeden azad edip yüzde doksandokuz ahbabına kavuşmak için, Alemi Berzahta bir visal kapısı olduğundan en büyük nimettir. Zaman geçtikçe ağırlaşan maddi ve manevi hayatın bitmesi ile daha önce kabre giren yüzde doksandokuz ahbaba kavuşmak ölümün birinci nimet cihetidir.

İkincisi
Dar, sıkıntılı, dağdağalı, zelzeleli dünya zindanından çıkarıp vüsatlı, sürurlu, izdirapsız bâki bir hayata mazhariyetle, ... Mahbub-u Bakinin dairesine girmektir.
Bir eğitim yeri olan dünyanın zahiri yani manayı ismi ile dar, sıkıntılı, dağdağalı yüzünden sıyrılıp, bütün bunların mutlak yaratıcısı olan Allah'a bakan manayı harfine ulaşmak için ölümü sevmek şarttır.
Ama iş dünyaya aldanmamak. Dünyayı geçici, güzel, rahat gören ölümü isteyebilir mi. Dünyayı hapishane olarak görmeyen kişi daha geçip ahirete geçmek ister mi?

Üçüncüsü
İhtiyarlık gibi, şerait-i hayatiyeyi ağırlaştıran bir çok esbab varki mevti hayatın pek fevkinde nimet olarak gösterir.
Mesela: Sana izdirap veren pek ihtiyar olmuş peder ve valideni ile beraber, çok dindar cedleri, sefaleti halleriyle semasında şimdi bulunsaydı hayat ne kadar nikmet mevt ne kadar nimet olduğunu bilecektin. Hem mesela: Güzel çiçeklerin aşıkları olan güzel şekerlerin kışın soğuk içinde hayatları ne kadar zahmet ve dişleri ne kadar rahmet olduğu anlaşılır.

ihtiyarlayınca insan hayat şartları ağırlaşır ve kendi ihtiyaçlarını göremez hale gelir. Hayatının devamı için başkalarına bağımlı olmak onun için ayrı bir elem, hem de o kişinin hayatına yardım eden için de yük olur.

Bir adam ihtiyar babasına çok iyi bakıyormuş. Bir gün pazardan dönerken babasının gönlünü hoş etmek için "baba sana en sevdiğin meyveleri aldım" demiş. Çocuğuna yük olduğunu bilen ve hayatında zahmetini çekenin yoran baba evladına "Pazarda ölüm aldın mı evladım" demiş.

Yine bütün ecdadımız son hayatta daha onlara bakmak onların hayatını devam ettirmek hem bize hem onlara ne büyük zulüm olurdu.

İşte ölüm bu noktalardan büyük nimet!

HAŞİYE

— ITLAK-I RUH —

Üstad ölüm için "Itlak-ı ruhtur" der. Itlak, talak yani boşanma manasında da geliyor.

Yaşın ilerlemesi ile cesedin yavaş yavaş eski formunu kaybetmesi ve kuvvet alamaması ile beraber ruh ile cesed arasında şiddetli geçimsizlik başlar. Zira ruh cesed vasıtası ile kuvvet alır. Alem-i şehadet ile münasebet ile ilişki

kurar. Cesed vasıtası ile RUH lezzet ve mânâ alır. Cesed ihtiyarlayınca artık ruha gerekli lezzetleri yükleyemez. Artık cesed ruha yetişemez ve adeta onu tatmin edemez. Evlilikteki gibi şiddetli geçimsizlik baş gösterir. Azrail (AS) gelir ve tek celsede ruh ile cesed ilişkisi biter ve ruh itlak yani talak olur.

Dördüncüsü

Nevm nasıl ki bir rahat, bir rahmet, bir istirahattir; hususan musibetzedeler yaralılar hastalar için; öyle de; Nevmin büyük kardeşi olan mevt dahi musibetzedelere ve intihara sevkeden belalarda mübtela olanlar için ayn-ı nimettir ve rahmettir.

Uyku ölümün küçük kardeşi insan yorgun olduğunda veya hasta olduğunda nasıl ölümün küçük kardeşinden lezzet alır.

Aynen öyle de nice ağır hastalıklara, değişik hastalıklara giriftar olanlar içinde ölümde böyle büyük bir nimettir.

ÖLÜMÜ SEVMEK İÇİN .....

Efendimiz (ASM) bir hadis-i şeriflerinde

ATIF⇒ HADİS-İ ŞERİF - EBU DAVUD

Yakında milletler, yemek yiyenlerin çanaklarına davet ettikleri gibi sizi kasıp savmak için birbirlerini davet edecekler

Birisi
"Bu o gün bizim azlığımızdan dolayı mı olacak" dedi.
Efendimiz (ASM)
"Hayır aksine siz o gün kalabalık, fakat selin önündeki çöpler gibi zayıf olacaksınız. Allah düşmanlarınızın gönlünden sizden korkma hissini soyup alacak, sizin gönlünüzden de vehn atacak" buyurdu.
Yine biri sordu
"Vehn nedir ya Resulallah!"
Efendimiz (ASM)
"Vehn dünyayı fazlaca sevmek ve ölümü kötü görmektir" buyurdu.

→ Ölümü sevmek için zahirden yani mabadiyi ismimden sıyrılmak gerek
→ Ölüm zahiri maaşi ismi ile olan zevkleri yıkan ve o zevkleri ebedileştirmeye teşvik için kamçı görevini yapan bir hakikat olduğunu idrak etmek gerek
→ Ölüm nefse olduğunu can'a olmadığını, âlem hayvanimiş sırrını bilmek gerek
→ Ölüm fatmaktır. Maaşi ismi ile bakıp sevmeyi kesen ölümü tadar, maaşi bakışına ulaşıp ebediyete vasıl olunca öldüğü an yeniden dirilir. ELHAMDÜLİLLAH